

Šál

Ahoj, mami!

Naučíš ma už konečne hrať na gitare? Sľúbila si mi to ako darček k narodeninám, pamätáš? Aby som mohla byť ako ty. Jedine ty.

Do škôlky chodím naozaj rada, niekedy sa cítim ako dcéra slávnej osobnosti. A to len vďaka tebe. Hrávaš celý deň pod nákupným centrom, všetci ťa poznajú. Máš to tam rada, vždy tam je tak veľa ľudí, ktorí ti dovoľia zlepšiť im deň! Aspoň tak o tom vždy hovoríš. Keď vyrastiem, budem hrať s tebou. Stáť pri vchode, rozdávať úsmevy okoloidúcim a hrať pesničky na želanie. Obdivujem, že máš stále dosť dobrej nálady pre všetkých. Známych aj cudzích. Si šťastná, však?

Aj vyzerat' chcem v dospelosti rovnako ako ty. Na najbližšie narodeniny si určite budem želať taký modro-červený pruhovaný šál, aký stále nosíš. Vždy sa smeješ tým svojim perfektným úsmevom, vraj je to len kus látky. Pre mňa však znamená viac. Lebo taký kus látky máš jedine ty. Tvrdíš, že je prísne tajné, kde si ho kúpila, ale ja verím, že zoženieš ešte jeden.

Chcela som pruhovaný šál a ty to dobre vieš. Možno si nenašla ten obchod. A možno hej, len ho tam nemali. Ja som sa ho hľadať nesnažila, povedala si, že ho vieš nájsť jedine ty. Verila som ti. Nemala som na výber. Bolo to však prvýkrát, čo si ma sklamala. Namiesto šálu si mi kúpila niečo iné. Darček, ktorý by potešil asi každé bežné dieťa v mojom veku.

Kúpila si mi psa.

Trucovala som, že to nie je darček, ktorý som chcela. No potom som si mi povedala, že ja nie som bežné dieťa. Že moja mama je v meste Nieкто. A tak som len podotkla, že som chcela šál. Vtedy som ťa prvýkrát videla... sklamanú? Nie. Bol to úsmev, usmievala si sa. Ale nie tak, ako vždy. Na chvíľu si odo mňa odvrátila pohľad. Pohľadila si ma po vlasoch, vraj: „V obchode zdvihli ceny.“ Nechápala som, a tak som sa na tom zasmiala ako zakaždým, keď o obchode bola reč. Aj vo mne sa v ten deň niečo zmenilo. Pochybovala som.

Povedala si mi, že mám vymyslieť nášmu novému prírastku meno. Nazvala som ho Šál.

Na druhom stupni k nám prišli noví spolužiaci. Jeden z nich povedal, že ťa pozná. Nečudovala som sa. Si predsa známa, ako celebrita.

V ten deň mi pokazili aj tú poslednú ilúziu, ktorú som o tebe mala, aj keď som si to nechcela priznať.

Po jeho opise som si chcela byť istá, že si ťa s niekým pomýlil. Povedal o tebe, že si špinavý pouličný pes bez svorky, naivný a slabý. A že ťa nemá kto ochrániť. Ochrániť pred vytrénovanými policajnými psami. Nemal pravdu. Neverila som, že má pravdu. Máš predsa mňa. A ja ťa ochránim kedykoľvek. Jedine teba... no... možno aj Šála.

Pred vchod obchodného centra namontovali reproduktor. Teraz už nehrávaš. Hľadáš nové miesto, ktoré by si mohla spestriť svojou hudbou. Nemyslím si, že je to dobrý nápad.

Mám o teba strach.

Minule si si našla tiché, bezfarebné miesto pred vchodom do kaviarne na kraji námestia. Páčilo sa ti, chodievala si tam hrať niekoľko dní a vrátil sa ti tvoj stratený úsmev. Až dokým za tebou neprišla polícia, vraj narúšaš súkromie alebo také niečo. Neboli príjemní. Doniesli aj policajné psy, Šál im našťastie utiekol. Im, ale aj nám. Je preč tri dni. Nechcela som si to priznať, ale chýba mi.

V poslednom čase toho veľa nemáme. Ani vecí, ani jedla. Na narodeniny sa snažím nepýtať si nič, aby som ťa zbytočne netrápila. V triede to tiež nevyzerá najlepšie. Pouličný pes, tretia trieda, chudobná... Volajú ma rôzne. A nechcem byť na teba zlá, ale niekedy mám pocit, že to je kvôli tebe. Ja nemôžem za to, že nie som bežné dieťa. Prečo nemôžeš mať normálne povolanie? Prečo nemôžem byť normálna?

Prepáč mami. Máam o teba strach. Včera sa po dvadsiatich siedmich dňoch vrátil Šál. Počítala som každý jeden z nich. Keď sa vrátil, skoro som skákala od šťastia. Už dlho som ten pocit nezažila. Ty si ho ale neprivilala s takým nadšením.

Čoraz častejšie sa stretávaš s políciou a ich psami. Usmievaš sa na nich, snažíš sa ich nakaziť svojim nemiznúcim úsmevom. Tváriš sa, že všetko je v poriadku. Ja vidím, že nie je. Máš na sebe stále ten istý výraz, ten istý úsmev. Dá sa to nazvať úsmevom, no nie takým, ako predtým.

Snažila som sa ti pomôcť, ako som mohla. Naozaj. Dala si mi pruhovaný šál. V obchode vraj všetky vypredali. Dvaja rovnakí ľudia v jednom meste byť nemôžu. To povedali.

V tej chvíli by som dala celý svet za to, aby si zostala sama sebou. Aby si tu zostala.

Šál sa ti chcel schúliť k nohám. Bol dobitý od policajných psov, špinavý, bez svorky,
naivný a slabý. Nemá ho kto ochrániť...

Jedine ja.